

Arrest

nr. 195 583 van 27 november 2017
in de zaak RvV X VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DE LIEN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 juli 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 juni 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart op 15 januari 2008 het Rijk te zijn binnengekomen en dient op dezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 29 april 2008, inzake verzoeksters asielverzoek, de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidiare beschermingsstatus. Verzoekster stelt tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nr. 14 517 van 28 juli 2008 weigert ook de Raad verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiare beschermingsstatus.

1.4. Op 14 april 2009 dient verzoekster een aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden in België in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). De verblijfsaanvraag wordt op 25 januari 2010 ontvankelijk verklaard.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding verklaart op 19 september 2012 de verblijfsaanvraag van 14 september 2009 ongegrond. Er wordt verwezen naar een advies van een arts-adviseur van 6 september 2012 dat geen actuele, strikt medische contra-indicatie om te reizen of noodzaak tot mantelzorg blijkt en de voor verzoekster noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in haar herkomstland. Verzoekster stelt tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.6. Bij arrest nr. 103 542 van 27 mei 2013 verwerpt de Raad het beroep ingesteld tegen de beslissing tot ongegrondheid van 19 september 2012.

1.7. Verzoekster dient op 7 mei 2014 een nieuwe aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden in België op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.8. Op 16 juni 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag van 7 mei 2014 onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekster op 27 juni 2014 ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 07.05.2014 bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

nationaliteit: Irak

adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 19.09.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 14.04.2009. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 14.09.2009 (zie bevestiging arts dd. 12.06.2014 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 19.09.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

Dit is de bestreden beslissing.

De “bevestiging” van een arts-adviseur van 12 juni 2014 waarnaar wordt verwezen en die verzoekster onder gesloten omslag samen met deze beslissing ter kennis werd gebracht, en die bijgevolg kan worden geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de beslissing, luidt als volgt:

“U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag d.d. 14.04.2009 en d.d. 07.05.2014 te vergelijken.

Betrokkene legt in de aanvraag d.d. 7/5/2014 een standaard medisch getuigschrift (SMG) voor, opgesteld door Dr. [T.] op 7/4/2014 + bijlagen d.d. 2/4/2014, 5/12/2013 en 15/11/2013.

Uit dit medisch getuigschrift blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is t.a.v. het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 14/4/2009.

Op het SMG d.d. 7/4/2014 wordt geen enkele nieuwe diagnose gesteld voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.”

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad stelt vast dat in de beschikking van 16 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2017 ten onrechte werd verwezen naar de mogelijke toepassing van artikel 39/68-3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Ter terechtzitting hadden de partijen hieromtrent geen opmerkingen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een derde middel de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht. Zij onderbouwt het middel als volgt:

“Dat gedaagde in zijn geheel de toegankelijkheid en de beschikbaarheid van de medicijnen voor verzoekster heeft onderzocht.

Dat meer nog de arts attache enkel gevraagd werd de medische situatie te vergelijken en niet de verschillen –in toegankelijkheid en beschikbaarheid.

Dat evenwel dit laatste cruciaal is ter beoordeling van de aanvraag.

Dat de beslissing op dit punt niet afdoende is gemotiveerd.”

3.2. Verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

“Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de aanvraag-9ter onontvankelijk werd verklaard op grond van artikel 9ter§3-5° Vreemdelingenwet.

Dit artikel voorziet: [...]

De arts-adviseur moest geen onderzoek voeren naar de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de nodige behandeling aangezien de gezondheidstoestand van verzoekster ongewijzigd is sinds 2009 en de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de behandeling in het kader van een vroegere aanvraag werd onderzocht.

De bestreden beslissing is afdoende gemotiveerd. Er wordt letterlijk verwezen naar de feitelijke gegevens en de correcte wetsbepaling die aan de basis van de beslissing liggen.

Verzoekster voert geen argumenten aan om aan te tonen dat haar gezondheidstoestand gewijzigd zou zijn. [...].”

3.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er

geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

Artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet bepaalt verder als volgt:

“De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

[...]

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

De bewoordingen van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet geven duidelijk aan dat de bij de aanvragen ingeroepen elementen met elkaar dienen te worden vergeleken, waarbij de later ingediende aanvraag onontvankelijk dient te worden verklaard indien de hierbij voorliggende elementen dezelfde zijn als deze die voorlagen bij de eerdere aanvraag. De wetgever heeft aldus willen verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen tot in het oneindige worden ingediend.

Verzoekster diende op 14 september 2009 reeds een aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden in België in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 19 september 2012 ongegrond verklaard. Er werd verwezen naar een advies van een arts-adviseur van 6 september 2012 dat geen actuele, strikt medische contra-indicatie om te reizen of noodzaak tot mantelzorg blijkt en de voor verzoekster noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in haar herkomstland.

Op 7 mei 2014 diende verzoekster een nieuwe aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden in België op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. In haar aanvraag gaf zij aan deze aanvraag te doen omwille van *“een veel slechtere diabetes problematiek”* en omdat *“de medische voorzieningen in Irak gewijzigd zijn”*. Wat dit laatste betreft, stelde verzoekster afkomstig te zijn uit de streek in Irak die grenst aan Syrië en Turkije. Zij betoogde dat *“deze streek bijzonder moeilijk bereikbaar geworden is gezien de massaal toegestroomde vluchtelingen uit Syrië”*, dat *“ook via Bagdad [...] de streek moeilijk [is] te bereiken gezien Bagdad thans als gevaarlijk wordt beschouwd”* en *“de situatie in het land van herkomst dermate is gewijzigd onder invloed van de Syrische burgeroorlog welke uiteraard ook gevolgen heeft voor de grensstreken met Syrië die werkelijk overspoeld worden vluchtelingen”*. Ter ondersteuning van de verblijfsaanvraag beriep verzoekster zich bijgevolg enerzijds op een verergerde gezondheidstoestand en anderzijds op een gewijzigde situatie op het vlak van de medische voorzieningen in haar herkomstland, als gevolg van het conflict in Syrië.

In de bestreden beslissing oordeelt verweerder dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de verblijfsaanvraag van 7 mei 2014 reeds werden ingeroepen in de verblijfsaanvraag van 14 september 2009. Onder verwijzing naar een *‘bevestiging’* van een arts-adviseur stelt hij vast dat de gezondheidstoestand van verzoekster zoals deze wordt beschreven in de medische stukken voorgelegd ter staving van de thans voorliggende verblijfsaanvraag dezelfde is als de gezondheidstoestand zoals deze voorlag in de verblijfsaanvraag van 14 september 2009.

Verzoekster betoogt in haar middel dat de arts-adviseur enkel werd gevraagd de medische situatie te vergelijken en niet de verschillen in toegankelijkheid en beschikbaarheid. Hij stelt dat dit laatste cruciaal is voor de beoordeling van de aanvraag en de bestreden beslissing op dit punt niet afdoende werd gemotiveerd. Er dient te worden aangenomen dat verzoekster aldus aanvoert dat in de bestreden beslissing niet wordt geantwoord op of geen rekening wordt gehouden met de door haar in de thans voorliggende aanvraag aangevoerde gewijzigde situatie op het vlak van de medische voorzieningen in haar herkomstland, als gevolg van het conflict in Syrië.

Uit de bestreden beslissing en de *‘bevestiging’* van een arts-adviseur waarnaar wordt verwezen, blijkt inderdaad dat bij het nemen van deze beslissing enkel concreet werd nagegaan of de gezondheidstoestand van verzoekster zoals deze werd ingeroepen in de verblijfsaanvragen van 14 september 2009 en 7 mei 2014 al dan niet dezelfde is. Er werd geoordeeld dat dit het geval is, vaststelling die verzoekster op zich niet aangeeft te betwisten. Op geen enkele wijze wordt evenwel ingegaan op de door verzoekster eveneens uitdrukkelijk ingeroepen gewijzigde situatie in haar herkomstland op het vlak van de medische voorzieningen, als gevolg van het conflict in Syrië. Er blijkt aldus niet dat verweerder of de arts-adviseur dit door verzoekster ter ondersteuning van de thans

voorliggende aanvraag als nieuw ingeroepen element in rekening hebben gebracht of hebben beoordeeld. De Raad merkt op dat het niet aan haar toekomt om in de plaats van het bestuur een door een verzoekende partij in haar aanvraag als nieuw ingeroepen element te beoordelen.

De Raad benadrukt nog dat de niet-ontvankelijkheidsgrond vervat in artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet speelt wanneer “*de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling*”. De Raad wijst er op dat de elementen die worden ingeroepen ter ondersteuning van een verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet kunnen worden beperkt tot de strikt medische elementen – zoals de ingeroepen aandoening, de graad van ernst hiervan en de noodzakelijk geachte behandeling – doch zich evenzeer uitstrekken tot de elementen die betrekking hebben op de behandelingsmogelijkheden in het herkomstland. Het kan zo niet worden uitgesloten dat er zich in het herkomstland na de afsluiting van een eerdere verblijfsaanvraag om medische redenen nieuwe omstandigheden voordoen die een invloed (kunnen) hebben op de mate waarin de medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn voor een vreemdeling in zijn of haar herkomstland en die een hernieuwd onderzoek noodzaken naar de mate waarin adequate medische zorgen aldaar nog kunnen worden verkregen. In casu beriep verzoekster zich in haar aanvraag op dergelijke volgens haar nieuwe omstandigheden in het land van herkomst. Verweerder geeft, in de bestreden beslissing en in de nota met opmerkingen, ten onrechte aan dat enkel een gewijzigde gezondheidstoestand een nieuw ingeroepen element kan uitmaken in het kader van een volgende verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Een schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt aannemelijk gemaakt.

Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

4. Kosten

Verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 juni 2014, waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig november tweeduizend zeventien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS